

Единъ младъ момъкъ се подигралъ съ една баба, присмѣлъ се на бръчкитѣ на лицето и на бѣлата ѝ коса. Тя решила да му отмъсти. За тази целъ тя така се дегизирала, че била неузнаваема: лицето ѝ станало бѣло и червено, безъ бръчки; косата ѝ — черна, лъскава, а въ устата си наредила два реда бѣли, красиви зъби. Въ този видъ тя се явила предъ младия момъкъ и започнала да го поглежда дяволито, съ намѣрение да му се хареса. Най-после той я харесалъ, влюбилъ се въ нея и започналъ да ѝ пише любовни писма, че не може да живѣе безъ нея. Тя му отговорила, че е съгласна да се ожени за него. Докато мислилъ, че е щастливъ, че е постигналъ идеала си, следъ сватбата тя му се представила въ истинския си видъ. Като видѣлъ старата баба предъ себе си, той разбралъ, че е билъ излъганъ и веднага напусналъ стаята.

Да се ожени човѣкъ за старата баба, това значи, да види своитѣ заблуждения. Видели заблужденията си, той веднага ще избѣга. Ще дойде день, когато всички хора ще разбератъ, че сж се оженили за стара баба. Старата баба представя живота на плътъта. Като видятъ, колко е грозна, всички ще напуснатъ кжщата си и ще бѣгатъ вънъ. За да се освободи отъ живота на плътъта, човѣкъ трѣбва да бжде търпеливъ, благосклоненъ и да не завивжда. Ако не придобие тия качества, човѣкъ образува мъгла въ съзнанието си, както вие сте обвити днесъ въ мъгла. По този начинъ той